

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 10C/42/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217217074
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Czafiková
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4217217074.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou Mgr. Monikou Czafikovou v právnej veci žalobkyne: O. E., J., XX.XX.XXXX, Y. G. O. X, O., práv. zast.: Mgr. Elena Szabóová, advokátka so sídlom Hlavné námestie 7, Nové Zámky, proti žalovanej: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, zast.: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., IČO: 47 234 679, so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, o určenie neplatnosti právneho úkonu, o určenie, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o priznanie primeraného finančného zadostučinenia takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyňi sumu 2.662,81 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti, teda v časti o zaplataenie sumy 2.084,64 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia, súd žalobu z a m i e t a.

Žalovaná má voči žalobkyňi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 35 % a trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 28.06.2017 doručenu súdu dňa 30.06.2017 domáhala určenia, že úverová zmluva č. N. zo dňa 25.06.2011 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovanou je neplatná, určenia, že úver zo zmluvy č. N. zo dňa 25.06.2011 je bezúročný a bez poplatkov, vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 5.193,45 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 4/2017 do zaplataenia a priznania primeraného finančného zadostučinenia vo výške 3.000,00 eur.

2. Žalobu odôvodnila tým, že žalobkyňa dňa 25.06.2011 uzatvorila kúpnu zmluvu s predávajúcim AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s., IČO: 35 858 699, so sídlom Panónska 39, Bratislava na osobné motorové vozidlo J. XXX G., rok výroby 2005, kde kúpna cena za osobné motorové vozidlo bola dohodnutá vo výške 2.853,99 eur. Žalobkyňa časť kúpnej ceny v hodnote 1.000,00 eur uhradila v hotovosti predávajúcemu pri podpise kúpnej zmluvy. Zvyšnú časť kúpnej ceny žalobkyňa uhradila prostredníctvom úveru na základe zmluvy o úvere č. N. XXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovanou. Pri podpise úverovej zmluvy nemala žalobkyňa na výber, žalobkyňa so žalovanou úverovú zmluvu nepripravovala po jednotlivých článkoch, zmluva už bola žalovanou vopred naformulovaná. Žalobkyňa za poskytnutý spotrebiteľský úver zaplatila ku dňu 4/2017 hodnotu 8.047,44 eur. Vplyvom nekalých praktík došlo k bezdôvodnému obohateniu v hodnote 5.193,45 eur. Žalobkyňa ďalej poukazuje na to, že žalovaná postupovala bez odbornej starostlivosti a v rozpore s dobrými mravmi. Spotrebiteľské práva boli porušené hlavne tým, že žalovaná použila v zmluve neprijateľné podmienky, a to v podobe nečitateľných zmluvných podmienok. Žalobkyňa ďalej poukázala na to, že zmluva o spotrebiteľskom

úvere neobsahovala obligatórnu náležitosť zmluvy, a to výšku, počet a termíny splátok nielen istiny, ale aj úrokov a iných poplatkov, inak sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vyjadrila presvedčenie, že žalovaná sa pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy dopustila nekalej praktiky o cene poskytnutého úveru a že žalobkyňa nebola správne informovaná pred uzavretím zmluvy o RPMN. Keďže úver bol pre porušenie zákona bezúročný a bez poplatkov, žiada žalobkyňa o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 5.193,45 eur ako rozdielu medzi celkovou uhradenou sumou 8.047,44 eur a poskytnutým úverom vo výške 2.853,99 eur.

3. Žalovaná sa k podanej žalobe vyjadrila v podaní doručenom súdu elektronicky dňa 08.11.2017 a doplnenom písomne dňa 10.11.2017, v ktorom uviedla, že predmetná úverová zmluva bola uzatvorená z iniciatívy žalobkyne, žalovaná uzatvorenie zmluvy žalobkyni žiadnym spôsobom nevnucovala. Bolo povinnosťou žalobkyne zmluvu si riadne a dôsledne prečítať a následne až po dôslednom porozumení všetkým ustanoveniam ju podpísať. Žalovaná nesúhlasí s tvrdeniami žalobkyne a má za to, že úverová zmluva N. obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). K bezdôvodnému obohateniu žalovaná uviedla, že je presvedčená, že z jej strany nedošlo a ani nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, keďže prijímala platby (splátky úveru) žalobkyne oprávnene, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami. Žalobkyňa teda uhrádzala jednotlivé mesačné splátky na základe platne uzatvorenej úverovej zmluvy. Žalobkyni nevznikla žiadna pohľadávka z titulu bezdôvodného obohatenia, nakoľko nedošlo 1) ani k plneniu bez právneho dôvodu - žalobca plnil na základe úverovej zmluvy, ktorá je riadnym právnym dôvodom, 2) ani plnením z neplatného právneho úkonu - úverová zmluva nebola súdom vyhlásená za neplatnú, 3) ani plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol - úverová zmluva nebola v čase plnenia súdom vyhlásená za bezúročnú a ani bez poplatkov. Hodnota RPMN je v úverovej zmluve uvedená správne vo výške 42,27 %. Tvrdenie žalobkyne, že RPMN je v úverovej zmluve vypočítané nesprávne je len jej subjektívnym názorom, ktorý nie je podložený žiadnym relevantným dôkazom ani výpočtom. Pokiaľ ide o primerané finančné zadostučinenie, základným predpokladom na úspešné uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie je okrem preukázania ujmy aj preukázanie, že žalovaný svojím konaním porušil súčasne - kumulatívne ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitného právneho predpisu. Žalobkyňa však v podanej žalobe nepreukázala, ktoré konkrétne ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa a ktoré konkrétne ustanovenie osobitného právneho predpisu žalovaná svojím konaním porušila. Právo na primerané finančné zadostučinenie je závislé od úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi osobou - spotrebiteľom, ktorej bola porušením práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa privodená určitá ujma. Keďže tieto skutočnosti neboli preukázané, žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno. Z uvedených dôvodov žalovaná žiadala, aby súd žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

4. Žalobkyňa vo svojej replike doručenej súdu dňa 14.02.2018 k vyjadreniu žalovanej uviedla, že nebola oboznámená s obsahom zmluvy, s jej dodatkami, nebola jej poskytnutá odborná starostlivosť. Žalobkyňa považuje úverovú zmluvu od počiatku za neplatnú, nakoľko zmluva je zo strany žalovanej podpísaná a opečiatkovaná spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s., ktorá nemá oprávnenie a splnomocnenie uzatvárať a podpisovať zmluvy za žalovanú. Výška poskytnutého úveru sa nezhoduje s kúpnu cenou predmetu financovania, keďže kúpna cena auta bola 3.853,99 eur, akontácia uhradená žalobkyňou v hotovosti bola 1.000,00 eur, predajná cena predmetu financovania podľa zmluvy o úvere bola 4.300,00 eur, výška poskytnutého úveru podľa zmluvy bola 4.127,64 eur a reálna výška poskytnutého úveru bola 2.853,99 eur. Žalovaná neposkytla žalobkyni plnenia podľa zmluvy a preto je zmluva neplatná od počiatku. Na základe uvedeného žalobkyňa žiadala, aby súd určil, že zmluva o úvere č. N. zo dňa 25.06.2011 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovanou je neplatná od počiatku, že žalovaná je povinná vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 5.193,45 eur a zaplatiť žalobkyni finančné zadostučinenie vo výške 1.000,00 eur.

5. Dňa 17.10.2018 bolo súdu doručené podanie žalovanej obsahujúce hmotnoprávnu námietku premlčania nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia zmysle § 100 ods. 1 v spojitosti s ods. 2 Občianskeho zákonníka o premlčaní majetkových práv žalobcu. Ohľadne plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby žalovaná uviedla, že za jej začiatok možno považovať práve deň, kedy sa vykonali prvýkrát úhrady bez domnelého právneho dôvodu, keďže skutkové okolnosti boli žalobkyni

známe. Žalobkyňa vedela, že plní zo zmluvného vzťahu, vedela, koľko plní a komu plní, keďže pri posudzovaní subjektívnej doby sa nevyžaduje mať znalosť právneho posúdenia veci, ale mať znalosť skutkových okolností vzťahu, z ktorého sa žiada bezdôvodné obohatenie vydať (obdobne Ro NS SR, sp. zn. 1 Cdo 67/2011 a uznesenie NS SR z 10.1.2018 sp. zn. 3Cdo/169/2017). Žalobkyňa uhradila sumu požičanej istiny splátkou splatnou dňa 28.07.2014. S ohľadom na vyššie uvedené nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia je po dátume 28.07.2016 premlčaný.

6. Dňa 18.10.2018 súd vo veci rozhodol rozsudkom tak, že konanie v časti o určenie, že úver zo zmluvy č. N. zo dňa 25.6.2011 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovanou je bezúročný a bez poplatkov, v časti uplatneného úroku z omeškania vo výške 5 % z bezdôvodného obohatenia vo výške 5.193,45 € od 4/2017 do zaplatenia a v časti uplatneného primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 2.000,00 eur zastavil, žalovanú zaviazal zaplatiť žalobkyni sumu 4.747,44 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, vo zvyšnej časti, teda v časti o určenie neplatnosti úverovej zmluvy č. N. zo dňa 25.06.2011 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovanou, v časti o zaplatenie sumy 446,01 eur titulom bezdôvodného obohatenia a v časti o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.000,00 eur, súd žalobu zamietol a o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 15,88 %.

7. V predmetnom rozsudku súd konštatoval, že v úverovej zmluve absentuje náležitosť uvedená v § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže zmluva neobsahuje správny údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru, z čoho potom vyplýva aj nesprávna výška úrokovej sadzby, nesprávna výška RPMN a nesprávna výška celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Ďalej v zmluve absentuje aj náležitosť uvedená v § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Absencia týchto zákonných náležitostí má v zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ak je zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov, má žalovaná (veriteľ) nárok iba na to, čo žalobkyni (dlžníkovi) poskytla. Pokiaľ jej však žalobkyňa plnila viac, získala žalovaná na úkor žalobkyne bezdôvodné obohatenie plnením bez právneho dôvodu (§ 451 Občianskeho zákonníka), ktoré je žalovaná povinná žalobkyni vydať. Z uvedeného dôvodu súd žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 4.747,44 eur ako rozdielu medzi sumou, ktorú žalobkyňa žalovanej uhradila (8.047,44 eur) a sumou, ktorá jej bola ako úver skutočne poskytnutá (3.300,00 eur). Súd pri rozhodovaní neprihliadol na námietku premlčania vznesenú žalovanou majúc za to, že tento prostriedok procesnej obrany nebol zo strany žalovanej uplatnený včas. V zmysle § 153 ods. 1 CSP sú strany povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas, pričom prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Súd je toho názoru, že žalovanej nič nebránilo v tom, aby námietky, ktoré vzniesla v podaní doručenom súdu dňa 17.10.2018, teda jeden deň pred nariadeným termínom pojednávania, uplatnila už skôr, a to najmä s ohľadom na to, že žalovaná bola uznesením, ktoré jej bolo doručené dňa 26.03.2018, vyzvaná na dupliku. Na toto uznesenie žalovaná žiadnym spôsobom nereagovala, nekonala teda starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. V prípade, že by súd na tento prostriedok procesnej obrany žalovanej prihliadal, vyžadovalo by to nariadenie ďalšieho pojednávania a vykonanie ďalších úkonov súdu, keďže by bolo potrebné nariadené pojednávanie odročiť, podanie žalovanej doručiť žalobkyni a poskytnúť jej lehotu na oboznámenie sa s ním.

8. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná vo výroku, ktorým súd žalobe čiastočne vyhovel a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania odvolanie, v ktorom žiadala, aby odvolací súd prihliadol na vznesenú námietku premlčania, a pokiaľ by sa odvolací súd stotožnil s názorom, že žalobkyni bol preplatený úver len vo výške 3.300,00 eur (bez nákladov spojených s poskytnutím úveru), sumu požičanej istiny 3.300,00 eur žalobkyňa uhradila splátkou splatnou dňa 18.12.2013, preto je nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia po dátume 18.12.2015 premlčaný. Žalovaná zároveň pre určenie počiatku plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby poukázala na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/216/2016, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/315/2017, rozhodnutie Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 5Csp/30/2017 a rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 29Csp/7/2017.

9. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu vo vzťahu k namietanému premlčaniu práva na vydanie bezdôvodného obohatenia uviedla, že námietka premlčania nie je dôvodná, nakoľko na predmetnú vec

je potrebné aplikovať desaťročnú premlčaciu dobu podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorá sa vzťahuje na úmyselné bezdôvodné obohatenie. V prípade subjektívnej premlčacej doby je jej začiatok viazaný na skutočnú vedomosť oprávneného (spotrebiteľa) o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o osobe, ktorá sa na jeho úkor obohatila. Slová „keď sa oprávnený dozvie“ je potrebné vykladať v tom zmysle, že oprávnená osoba musí nadobudnúť vedomosť o skutočnostiach uvedených v ustanovení § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nie je možné len predpokladať, že by oprávnená osoba mohla skutkové okolnosti vedieť alebo že by sa to mohla dozvedieť alebo mala dozvedieť, ak by vynaložila potrebnú starostlivosť.

10. O podanom odvolaní rozhodol odvolací súd uznesením sp. zn. 8Co/200/2019-201 zo dňa 05.12.2019 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni sumu 4.747,44 eur a v časti výroku o náhrade trov konania zrušil a vec v týchto častiach vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V uznesení odvolací súd konštatoval, že z faktúrovanej sumy 4.300,00 eur poníženej o sumu 1.000,00 eur zaplatenej žalobkyňou v hotovosti ostalo na plnenie 3.300,00 eur, ktorú sumu žalovaná za žalobkyňu uhradila, teda táto suma bola predmetom úveru a nie suma 4.127,64 eur uvádzaná ako celková výška úveru, keď do celkovej výšky úveru žalovaná započítala náklady spojené s poskytnutím úveru 827,64 eur. Vychádzajúc z celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom 8.047,44 eur a zohľadňujúc sumu 3.300,00 eur zaplatenú žalovanou za žalobkyňu predávajúcemu potom celkové náklady spotrebiteľa predstavujú sumu 4.747,44 eur, čo nezodpovedá uvedenej sume týchto nákladov v zmluve 3.919,80 eur. Žalobca poskytnutie úveru v zmluve uvedenej sume nepreukázal a teda tento jeho odvolací dôvod je nedôvodným, keď závery (skutkové i právne) súdu prvej inštancie k následkom uvedeného v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru odvolateľom spochybnené odvolacími dôvodmi neboli, neboli preto predmetom ani preskúmania odvolacím súdom, avšak na ich (nespochybnenú) správnosť neprihliadať nemožno. Čo sa týka neprihliadnutia na žalovaným vznesenú námietku premlčania uplatňovaného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia mal odvolací súd za to, že v tomto smere súd prvej inštancie nepostupoval procesne vecne správne a spravodlivo. Je síce pravdou, že uvedenú námietku vzniesol žalovaný až vo svojom podaní tesne pred pojednávaním veci, a to v druhom vyjadrení po druhej výzve súdu, avšak súd prvej inštancie prihliadol na ním predloženú listinu ohľadom splnomocnenia pre predajcu konať za neho pri uzatváraní zmluvy o úvere, keď tiež z obsahu spisu vyplývalo (zo splátkového kalendára ako aj z dokladu o jednorazovej úhrade zostatku úveru) to, ako bol úver zo strany žalobkyne splácaný, teda otázku premlčania mohol súd prvej inštancie riešiť na pojednávaní bez potreby jeho odročovania, keď na pojednávaní bola prítomná samotná žalobkyňa a jej zástupca, teda riešenie uvedenej námietky premlčania doplnenie dokazovania nevyžadovalo. Odvolací súd mal preto za to, že neprihliadnutie na uvedenú námietku premlčania nebolo v danej veci opodstatnené, i keď inak všeobecne tento postup súdu v zmysle ustanovenia § 153 ods. 2 CSP je akceptovateľný, musí však byť považovaný za výnimočný, tak ako to vyplýva z uvedeného ustanovenia, ktoré príkladom uvádza dôvody takéhoto postupu, keď tiež nemožno neprihliadnuť na to, že postup súdu v konaní má byť okrem zákonnosti aj taký, aby viedol k spravodlivému rozhodnutiu sporu. (článok 2, 3, 15 a 16, § 365 ods. 1 písm. b, § 152 a § 154 CSP). V ďalšom konaní a novom rozhodnutí preto odvolací súd uložil súdu prvej inštancie skutkovo a právne sa vysporiadať s námietkou premlčania vznesenou žalovanou.

11. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavila žalovaná, ktorá svoju neprítomnosť ospravedlnila, preto súd v zmysle § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) pojednával v jej neprítomnosti. Zástupkyňa žalovanej na pojednávaní uviedla, že žalovaná má vedomosť o tom, že formulárové zmluvy a podmienky dojednané so spotrebiteľmi nie sú v súlade so zákonom aj z rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/68/2013 zo dňa 28.6.2013. Keďže ide o rozsudok vo veci žalovanej, minimálne týmto dňom sa zakladá úmysel žalovanej získať bezdôvodné obohatenie a objektívna doba na jeho uplatnenie sa z trojročnej predlžuje na 10 ročnú. Pretože zmluva bola uzavretá v roku 2011, desaťročná objektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia neuplynie skôr ako 25.6.2021 a teda nárok žalobkyne je uplatnený včas z hľadiska objektívnej doby. Z hľadiska subjektívnej doby žalovaná ani netvrdila a tým skôr nepreukázala, že by sa žalobkyňa o bezdôvodnom obohatení dozvedela včasnšie, pričom zástupkyňa žalobkyne poukázala na rozhodnutia súdov v spotrebiteľských veciach, z ktorých vyplýva, že spotrebiteľ nie je povinný detailne poznať právnu úpravu, ktorá sa na zmluvný vzťah s dodávateľom vzťahuje. Vzhľadom na to, že žalovaná je subjektom podnikajúcim dlhodobo na trhu s úvermi, resp. pôžičkami, práve on mal mať kvalifikovanú vedomosť, že sa domáha alebo prijíma plnenie, na ktoré nemá právny nárok. Ďalej poukázala aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo/9/2012,

v ktorom najvyšší súd výslovne konštatuje „v prípade princípu neznalosti zákona neospravedlňuje, totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov, realite praktického života a teda aj zdravému rozumu, odporuje požiadavka na podrobnej až detailnej znalosti právnych predpisov zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti mu nemôže byť na ujmu.“ Je štandardné, že pri vyslovení neplatnosti právneho úkonu súdom na základe podanej určovacej žaloby začína premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia plynúť najskôr dňom právoplatnosti rozsudku súdu, ktorým súd určuje neplatnosť právneho úkonu. V podstate až rozsudkom v tomto konaní súd v odôvodnení konštatuje, že pre rozpor so zákonom o spotrebiteľských úveroch je zmluvný vzťah bezúročný a bez poplatkov. Aj táto skutočnosť teda svedčí v prospech nedôvodnosti žalovanou uplatnenej námietky premlčania. Ďalej k subjektívnej premlčacej dobe uviedla, že žalobkyňa sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela bezprostredne pred podaním žaloby v súvislosti s vyhľadáním aktivít spotrebiteľských združení, pretože táto skutočnosť sa začala medializovať a žalobkyňa si začala zisťovať, či medzi poškodené strany patrí aj ona. Uvedené je možné nepriamo usudzovať aj z toho, že vedomosť o tom, že dochádza na jej strane k plneniu bez právneho dôvodu a o tom, kto sa na jej úkor bezdôvodne obohacuje, nemala skôr, aj z toho, že riadne plnila žalovanej tak, ako to žalovaná žiadala, k čomu by nedošlo, keby mala žalobkyňa vedomosť o tom, že žalovaná na tieto plnenia nárok nemá. Pokiaľ aj došlo v niektorých obdobiach k porušeniu povinností žalobkyne plniť riadne a včas, dôvodom bola subjektívna nemožnosť plnenia žalobkyne ako dlžníčky spôsobená jej rodinnou situáciou a prechodným nedostatkom finančných prostriedkov. Ešte v marci 2017 žalobkyňa žalovanej plnila, preto možno dôvodne usudzovať, že ešte ani v tomto čase nemala žalobkyňa subjektívnu vedomosť o bezdôvodnom obohatení, jeho výške, osobe, ktorá sa mala bezdôvodne obohatiť na jej úkor, pretože keby to tak bolo, s určitosťou by ani v tento deň, a ani predchádzajúce splátky žalovanej neuhrádzala. Zástupkyňa žalobkyne zároveň vo svojom prednese poukázala na rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/243/2016, 21Co/72/2014, 7Co/84/2011, 2Co/9/2012, 19Co/254/2014, rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/301/2011, 15Co/18/2017, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/256/2013 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/121/2009.

12. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa nasledovnými listinnými dôkazmi: kúpna zmluva zo dňa 25.06.2011, špecifikácia predmetu financovania zo dňa 25.06.2011, splátkový kalendár zmluvy o úvere č. N., štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, súhlas a podmienky spracúvania osobných údajov, úverová zmluva č. N. zo dňa 25.06.2011, úverové zmluvné podmienky, splátkový kalendár zmluvy o úvere č. N., faktúra č. P. XXXX_XXXXXX zo dňa 25.06.2011, kalkulácia finančného vyrovnanie pre predčasné splatenie a ukončenie úverovej zmluvy č. N. k 23.03.2017, fotokópiu časti osvedčenia o evidencii vozidla, splátkový kalendár obsahujúci aj údaje o vykonaných úhradách, pripojené rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/72/2017, 3Co/243/2016. Takto vykonaným dokazovaním súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

13. Dňa 25.06.2011 bola medzi žalobkyňou a žalovanou uzatvorená úverová zmluva č. N.. V zmysle nej žalovanej vznikol záväzok poskytnúť žalobkyňi úver vo výške 4.127,64 eur (označené v zmluve ako celková výška úveru) a žalobkyňi vznikol záväzok poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v 72 mesačných splátkach po 111,77 eur.

14. K zmluve bol vyhotovený aj splátkový kalendár na meno žalobkyne, z ktorého vyplýva počet splátok 72, výška mesačnej splátky 111,77 eur, splatnosť od 23.07.2011 do 23.06.2017 so započítaním na splátku istiny a úroku, čo je uvedené pri každej splátke a mimoriadna splátka v sume 1.000,00 eur splatná dňa 25.06.2011.

15. Z kúpnej zmluvy uzavretej medzi spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. ako predávajúcim a žalobkyňou ako kupujúcou vyplýva, že ňou predávajúci predal kupujúcej automobil Škoda Fabia presne špecifikovaný v zmluve za dohodnutú kúpnu cenu 3.853,99 eur, pričom časť kúpnej ceny vo výške 1.000,00 eur bola predávajúcemu zaplatená v hotovosti pri podpise kúpnej zmluvy a zvyšná časť kúpnej ceny vo výške 2.853,99 eur bude predávajúcemu zaplatená prostredníctvom úveru na základe zmluvy o úvere č. XX/XXXXXX uzatvorenej medzi kupujúcou a spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. Z faktúry č. FVNT1630_110325 zo dňa 25.06.2011 bolo zistené, že spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. fakturovala žalobkyňi za predaj osobného automobilu celkovú sumu 4.300,00 eur pozostávajúcu z ceny za automobil Škoda Fabia 1.2 vo výške 3.853,99 eur, z ceny za Carlife 1 (1101-1350 ccm) vo výške

295,00 eur, z ceny za navigáciu GoClever GC 3540 vo výške 1,01 eur a z ceny za prípravu vozidla k predaju + služby vo výške 150,00 eur.

16. Súd už v rozsudku zo dňa 18.10.2018 konštatoval, že úverová zmluva je pre absenciu zákonom požadovaných náležitostí bezúročná a bez poplatkov, pričom záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru potvrdil aj odvolací súd v odseku 15 odôvodnenia uznesenia.

17. Zároveň mal odvolací súd zhodne ako aj súd prvej inštancie za to, že z fakturovanej sumy 4.300,00 eur poníženej o sumu 1.000,00 eur zaplatenej žalobkyňou v hotovosti ostalo na plnenie 3.300,00 eur, ktorú sumu žalovaná za žalobkyňu uhradila, teda táto suma bola predmetom úveru a nie suma 4.127,64 eur uvádzaná ako celková výška úveru, keď do celkovej výšky úveru žalovaná započítala náklady spojené s poskytnutím úveru vo výške 827,64 eur.

18. Podľa § 451 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

19. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

20. Podľa § 107 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

21. Predmetom konania po rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 18.10.2018, ktorý v časti zastaveného konania a v zamietnutej časti predmetu konania nadobudol právoplatnosť dňa 08.12.2018, je nárok žalobkyne voči žalovanej na zaplatenie sumy 4.747,44 eur titulom bezdôvodného obohatenia. Súd prvej inštancie vo svojom rozsudku zo dňa 18.10.2018 ustálil, že úver poskytnutý žalovanou žalobkyňi je bezúročný a bez poplatkov, preto má žalovaná ako veriteľ nárok iba na to, čo žalobkyňi ako dlžníčke poskytla. Pokiaľ jej však žalobkyňa plnila viac, získala žalovaná na úkor žalobkyne bezdôvodné obohatenie plnením bez právneho dôvodu (§ 451 OZ), ktoré je žalovaná povinná vydať žalobkyňi. Súd prvej inštancie vo svojom rozsudku zo dňa 18.10.2018 neprihliadol na hmotnoprávnu námietku premlčania vznesenú žalovaným majúc za to, že tento prostriedok procesnej obrany nebol zo strany žalovanej uplatnený včas. Odvolací súd však vo svojom zrušujúcom uznesení konštatoval, že súd prvej inštancie nepostupoval vecne správne a spravodlivo, preto sa súd prvej inštancie v ďalšom rozhodnutí má vysporiadať s námietkou premlčania. Z uvedených dôvodov preto súd skúmal, či nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je premlčaný.

22. Premlčanie možno definovať ako uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo vykonalo, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Premlčané právo nemožno oprávnenému priznať, i keď premlčaním právo samo osebe nezaniká, iba sa oslabuje, a to práve tým, že sa privodzuje zánik vynútiteľnosti tohto subjektívneho práva. V dôsledku premlčania zaniká nárok, t. j. vynútiteľnosť prostredníctvom súdu, ale subjektívne právo trvá naďalej, avšak jeho uplatniteľnosť je obmedzená len na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Námietku premlčania môže povinný subjekt uplatniť v ktoromkoľvek štádiu konania až do právoplatného skončenia veci. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadne svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

23. Občiansky zákonník rozlišuje všeobecnú premlčaciu dobu a osobitné premlčacie doby. Všeobecná premlčacia doba má subsidiárny charakter a použije sa tam, kde pre konkrétne právo nie je Občianskym zákonníkom alebo iným právnym predpisom ustanovená osobitná premlčacia doba. V prejednávanej

veci ide o právo žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia. Toto právo sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil; pričom najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo (§ 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka). Zákon teda pri bezdôvodnom obohatení rozlišuje dve premlčacie doby, a to subjektívnu dvojročnú a objektívnu trojročnú resp. desaťročnú.

24. O tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobkyne, sa žalobkyňa vo vzťahu k sumám postupne plateným po tom, čo už vrátila žalovanej ňou skutočne poskytnuté peniaze, dozvedela v okamihu, kedy s vedomím skutkových okolností, z ktorých možno objektívne vzaté vyvodíť záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov, žalovanej ďalej plnila. Táto úvaha reflektuje v právnej praxi jednotne uplatňované výkladové pravidlo, že oprávnený sa dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil v zmysle ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka vtedy, keď získa znalosť takých skutkových okolností, z ktorých je možné vyvodíť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie, pričom nadobudnutie informácií tiež o právnej stránke veci (napríklad o tom, ako možno nárok právne kvalifikovať alebo o možnosti domáhať sa jeho splnenia), už nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby relevantná. V súdnej praxi tento názor pri posudzovaní nárokov na vrátenie neprávom zaplatených úrokov alebo poplatkov zo spotrebiteľských zmlúv viedol k záveru, že nakoľko sa znalosť zákona predpokladá, spotrebiteľ disponuje už pri uzavretí spotrebiteľskej zmluvy skutkovými informáciami, čo v zmluve podľa zákona chýba alebo odporuje zneniu zákona, a preto pokiaľ plnil na základe zmluvy neplatnej alebo platil viac ako prijal z bezúročnej a bezpoplatkovej úverovej zmluvy, od počiatku plnil s vedomím skutočností, objektívne umožňujúcich poznať, že sa tým veriteľ na jeho úkor obohacuje. V prípade posúdenia úverových zmlúv ako bezúročných a bezpoplatkových tak začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby časovo splyva s okamihom úhrady tej ktorej sumy, ktorú nad rámec skutočne poskytnutých peňazí dlžník veriteľovi zaplatil.

25. Vychádzajúc zo splátkového kalendára predloženého žalovanou obsahujúceho aj údaje o žalobkyňou uskutočnených úhradách je zjavné, že žalobkyňa celú požičanú istinu (3.300,00 eur) vrátila zaplatením 30. splátky, ktorú uhradila dňa 18.12.2013. Touto splátkou už plnila aj nad rámec poskytnutej istiny, teda od tohto dňa dochádzalo postupne k bezdôvodnému obohateniu žalovanej na úkor žalobkyne. V danom prípade subjektívna premlčacia doba začala plynúť v prípade každej zo splátok zaplatených v období mesiacov december 2013 až marec 2017 nad rámec požičaných peňazí, vždy odo dňa nasledujúceho po ich zaplatení žalovanej. V prípade plnenia v mesiaci december 2013 zakladajúceho bezdôvodné obohatenie subjektívna dvojročná premlčacia doba pre uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia začala plynúť dňa 19.12.2013 a márne uplynula dňa 19.12.2015, keďže žalobkyňa podala žalobu na súde až dňa 30.06.2017. Rovnako došlo k premlčaniu ďalších 18 splátok zaplatených v období mesiacov január 2014 až jún 2015 (16.06.2015). Naproti tomu v prípade splátky zaplatenej v mesiaci júl 2015 (16.07.2015) začala plynúť subjektívna premlčacia doba dňa 17.07.2015 a uplynula by 17.07.2017, nárok však bol na súde uplatnený predtým (30.06.2017), a preto, rovnako ako aj v prípade všetkých ďalších nasledujúcich splátok, premlčacia doba neuplynula. Z toho v konečnom dôsledku vyplýva, že nepremľanou je zo žalobkyňou uplatnenej pohľadávky len jej časť zodpovedajúca 21 splátkam (uhradeným v období od 16.07.2015 do 16.03.2017) po 111,77 eur a posledná splátka uhradená dňa 23.03.2017 vo výške 315,64 eur, spolu teda v sume 2.662,81 eur. V ostatnej časti (2.084,64 eur) je nárok uplatnený žalobkyňou premlčaný z dôvodu uplynutia subjektívnej premlčacej doby. Pokiaľ ide o objektívnu premlčaciu dobu súd poznamenáva, že vzájomný vzťah oboch lehôt je taký, že sú od seba nezávislé čo do svojho plynutia, začiatku aj konca. Preto ak skončí plynutie niektorej z nich, právo sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu. Z uvedeného vyplýva, že pre záver o premlčaní uplatneného práva postačí zistenie uplynutia i len jednej z dvojkombinácie premlčacích dôb, preto sa súd ďalej plynutím objektívnej premlčacej doby nezaoberal.

26. Pokiaľ žalobkyňa argumentuje poukazovaním na rôzne rozhodnutia súdov Slovenskej republiky, ktoré plynutie premlčacej doby posúdili odlišne, súd poukazuje na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 3Cdo/169/2017 zo dňa 10.01.2018 formuloval závery v obdobnej právnej situácii, o akú ide aj v prejednávanej veci, teda v prípade spotrebiteľa domáhajúceho sa vrátenia súm zaplatených na základe bezúročnej a bezpoplatkovej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Najvyšší súd v predmetnom rozhodnutí konštatoval, že „pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho

úkor bezdôvodne obohatil. Keďže oprávnený sa o bezdôvodnom obohatení nemôže dozvedieť skôr, ako vzniklo, ani subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr ako objektívna. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t. j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr.

12.2 Pre účely preskúmaného prípadu treba osobitne poukázať na tú časť odôvodnenia rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 67/2011, v ktorej uviedol, že „to, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako jeho nárok vyplývajúci z týchto skutkových okolností možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné. To znamená, že oprávnený sa dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka), keď získa znalosť tých skutkových okolností, z ktorých je možné vyvodiť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie“.

12.3. K obdobným právnym záverom dospel najvyšší súd tiež v rozhodnutí sp. zn. 5 Cdo 121/2009, v ktorom uviedol, že pre začiatok behu dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodný deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Pre záver dozvedieť sa o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o tom, kto ho získal, je vždy rozhodujúce zistenie „skutkového stavu“ (poznámka dovolacieho súdu: teda nie posúdenie jeho právnej kvalifikácie).“ Súd upriamuje pozornosť tiež na to, že k záverom vyplývajúcim už zo skorších rozhodnutí (3Cdo/169/2017, 1Cdo/67/2011 a 5Cdo/121/2009) sa Najvyšší súd Slovenskej republiky opätovne prihlásil aj v uznesení sp. zn. 8Cdo/163/2018 zo dňa 22.05.2019, ktorým odmietol dovolanie proti rozsudku krajského súdu z dôvodu, že otázka začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia spotrebiteľovi je v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu riešená jednotne.

27. Pokiaľ žalobkyňa poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo/9/2012 [a v ňom vyjadrený právny názor (že princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ ustupuje v spotrebiteľských veciach v závislosti od konkrétnych okolností princípu dôležitejšiemu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa)] je potrebné konštatovať, že toto rozhodnutie bolo vydané v skutkovo a právne odlišnej (exekučnej) veci, líšiacej sa od predmetného sporu žalobkyne a žalovanej nielen z hľadiska podstaty a účelu konania, ale aj procesného postavenia spotrebiteľa. Nie bezvýznamnou je tu tiež okolnosť, že v konaní sp. zn. 6MCdo/9/2012 poukázal najvyšší súd na uvedený princíp v súvislosti s riešením procesnej otázky (oprávnenia exekučného súdu skúmať právomoc rozhodcovského súdu vydať rozhodcovský rozsudok); v danom prípade ale žalobkyňa vzťahuje uplatnenie tohto princípu na riešenie hmotnoprávnej otázky (začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby). Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že zmyslom spotrebiteľskej ochrany je dosiahnuť rovnováhu práv a povinností dodávateľa a spotrebiteľa, narušenú ich nerovnakou vyjednávacou silou a schopnosťou, a nie narušať rovnováhu účastníkov právnych vzťahov, ktorá z podstaty všeobecnej záväznosti právnej úpravy prirodzene vyplýva. Podľa názoru súdu niet právneho, ekonomického a ani iného rozumného dôvodu pre to, aby zákonné podmienky plynutia premlčacích lehôt boli posudzované vo vzťahu k spotrebiteľom inak ako v prípade ostatných fyzických a právnických osôb.

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodoval podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP, a to osobitne o trovách prvoinštančného konania a osobitne o trovách odvolacieho konania. V časti o zastavení konania (rozsudkom zo dňa 18.10.2018) mal súd za to, že žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania, keďže vzala svoju žalobu čiastočne späť bez uvedenia dôvodu, teda bez toho, aby preukázala, že ju k tomu viedlo správanie žalovanej po podaní žaloby, preto nárok na náhradu trov konania v zastavenej časti v zmysle § 256 ods. 1 CSP vznikol žalovanej. V časti, v ktorej súd žalobe vyhovel (2.662,81 eur) mala úspech v spore žalobkyňa, preto v tejto časti vznikol nárok na náhradu trov konania jej. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (rozsudkom zo dňa 18.10.2018 v časti 1.446,01 eur a rozsudkom zo dňa 29.06.2020 v časti 2.084,64 eur), preto v tejto časti vzniklo právo na náhradu trov konania žalovanej. Možno teda vyhodnotiť, že žalobkyňa mala úspech v spore v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel (2.662,81 eur), pričom jej hrubý úspech predstavuje 32,50 %. Žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania v zastavenej časti konania (2.000,00 eur) a v časti zamietnutej žaloby (1.446,01 eur + 2.084,64 eur = 3.530,65 eur), čo spolu predstavuje 67,50 %. Po započítaní vzájomných nárokov súd ustálil, že žalovanej vznikol voči žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 35 % (67,50 % - 32,50 %). Keďže žalovaná mala plný úspech v odvolacom konaní, súd jej voči žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške trov

prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Komárno.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Ak zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje osobitné náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutia považuje za nesprávne (odvolacie dôvody, a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok, nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci (365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok.